

Phosphorvs sive Ioannes Baptista nativitas, vita, mors

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Epigramma 20. Ioannes exsultat, & canit Christum. & id ad vocem B.
Virginis. quæ suo alloquo adspirat quasi vocem exsultantipuero. Ad
Ioannem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70001](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70001)

Tum gemini pueri, geminæ & risere parentes,
 Gaudia qui liquida pura bibunt animâ.
 Vedit ut hoc, roscis tum sol emersus ab vndis ;
 Nanquid, ait, Diuûm gaudia terra rapis ?
 Si meus hoc radius biberet de nectare guttam,
 Sol satur inde, meri iam mare dulce foret.
 Haud equidem minor inuideo mea gaudia terris.
 Maior vbi cælo iam puer astra regit.

Epigramma 20.

Ioannes exsultat, & canit Christum,
 & id ad vocem B. Virginis. quæ
 suo alloquio adspirat quasi vo-
 cem exsultanti puero.

AD IOANNEM.

O Buius ut puerο, puer adstitit ; exsilit alter :
 Iamque vibrans, clauso gestit abire sinu.
 Nempe nouā puer arte salis ; agis arte choragum
 Angustoque breuem, voluis in orbe chorum.
 Enarrasque agili pede, quem nox celat, IESVM :
 Dædalis arguto sed pede lingua seder.
 Lingua parum est Lyricem cunctos Amor erudit artus,
 Arctibus è cunctis fit lyra grata puer.
 At silet os, puer arcta canes ad vincula linguae ?
 Pars bona nonne lyræ deest, vbi plectra silent ?
 Si sis muta chelys, magnæ facunda parentis,
 Lingua tuæ plectrum dat chely : volue chorum,
 At chelys hæc, nullis quâ suauior accinit astris,
 Et chorus hic, quo non pulchrior ullus ijt :
 Nam celer (ut puer es) docili pede ludis in aliœ.
 Tam bene si saltas, dum canit illa, vires.